

900002

I. DANE OSOBISTE.

Imię Zenobiusz **Nazwisko** Koracz

REFERAT
HISTORYCZNY
stopień komendant, wiek 42

awanturę przemyślową stan cywilny żonaty 1 dr.

II. Data i okoliczności aresztowania: 10 lutego 1940 r. o godz. 4 rano przyjechali prokuratorzy N.K.W.D., otoczyli dom, zrobili pierwszą rewizję. Po skomercyjnej rewizji, oświadczyli mi, że jestem wraz z rodziną aresztowany. Dali mi 30 minut czasu, by zabrać niektóre rzeczy i jedzenie, później oddali do gminy Bererino na punkt zbiorczy. Tam już było około 200 rodzin aresztowanych z całego powiatu Kozłowski. Dnia 11/II/1940 r. cały transport, 200 furmanek, odesłali do St. Kol. Kozłowo, gdzie nas załadunkowali do wagonów towarowych. Po 40 godzinach jazdy, przyjechaliśmy na p. t. n. o. z. S.S.R.

III. Nazwa obozu, wcielenia, miejsca przetrzymywania
Dorowatka - Potudniowica krajinski region 180 km. od Kirowa

IV. Opis obozu, wcielenia i t.p. /Teren, budynki, warunki mieszkaniowe, higiena/
Obóz położony wśród lasu 50 km. od Kirowa. Mieszkańcy w starych barakach po 50 osób i więcej w jednym pomieszczeniu. Warunki mieszkaniowe były niezbyt dobre.

V. Skład jensow, wcielenia, rodzin /Narodowość, kategoria przestępstwa, poziom umysłowy i moralny, warunki ekonomiczne etc./
Na ogółna liczba 3600 osób. 80% było Polaków, 10% Ukraińców, 10% Białorusinów, reszta to rodziny żydowskie. Wielu było podległych wojska, 40% to byli robotnicy, 40% strażnicy, 20% nauczyciele, 10% lekarze, 10% inżynierzy. Poziom umysłowy i moralny był dobry. Stosunki ekonomiczne na powrótne były dość dobre. Cierpiałem z czasem z powodu psucia /długo w N.K.W.D./

VI. Życie w obozie, wcieleniu i t.p. /Przebieg przeciętnego dnia, warunki pracy, nauki, wynagrodzenia/
Praca obowiązkowa dla wszystkich, nie, wyżywienie, ubranie, życie kulturalne i kulturalne /nawet dzieci od 14 lat. Rano o 6 godzinach było praca w terenie. Wyżywienie wynosiło 900 kcal, ubranie było normalne. Ale było bardzo mało, wypadki były częste, wielu było rannych. Pracownicy zarabiali bardzo mało, 4 ruble. Wyżywienie było bardzo niskie, kupowało się na własny koszt. Dla każdego pracownika, tylko 600 gr. chleba, dla niepracujących 200 gr. i na dzieci mniej. W 14 lat 200 gr. Ręka produktowa murarzy wynosiła 1000 gr. W obozie było bardzo mało, żyło się bardzo źle.

VII. Stosunek władzy NKWD do Polaków /Sposób badania, tortury, kary, propaganda komunistyczna, informacje o Polakach etc./
Stosunek władzy NKWD do Polaków był zły. Na przykład, kiedyś nam doręczyli listy z prośbami, których nie wysłali, tylko wyrzucili. Badanie odbywało się przeważnie w nocy o godz. 14, 15, 16. Do przesłuchań 30 minut o pracy, 2 dni karcenia i praca przy murówce w nocy. W roku 1941 ze zmniejszenia do pracy 20 minut prawie nie pracowaliśmy do końca na przegrzaniu. Sąd natychmiast dawał wyrok - potępienia 25% z zarobków na przeciąg 6 miesięcy. Propaganda komunistyczna była przeważnie wśród młodzieży. Starzy natomiast byli przeciwni.

VIII. Pomoc lekarska, szpitale, umieralność /Opisanie warunków/
Pomoc lekarska była bardzo słaba. W 10 miesięcy roku 1940 zmarło 385 osób, przeważnie dzieci, na choroby zakaźne. W roku 1941 wybudowali baran na szpital, tylko jedno pięterko. W tym szpitalu nie było żadnych lekarzy, a za jedyną leką było 5 rubli dziennie za lekarza.

IX. Ony i jaka była łączność z krajem i rodziną
Od czasu do czasu otrzymywałem listy od matki i siostry, ale te listy były ściśle cenzurowane przez władze NKWD. Jeżeli ja wysyłałem list do rodziny to też NKWD musiało dać zgodę.

X. Kiedy został zwolniony i w jaki sposób dostał się do Amii.
Dnia 22 listopada 1941 roku zostałem zwolniony z obozu. Sprzedano nam trochę mienia z ubraniami, kupiłem żywności i wspólnie z innymi wyjechałem na kilka wagonów towarowych i wjechaliśmy na południe. Jechałem 34 dni i 2 tygodnie przyjeżdżaliśmy do m. Puchary. Stąd nas odesłali do kotłowni. Miesiąc byłam w kotłowni i 5 lutego 1942 wjeżdżaliśmy do Wjima. Rodzina moja została w kotłowni.

Koracz